

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Jesu Siculi
Caltasinettensis, In ... Universitate Messanensi Theologiæ
Primarii Professoris, Tractatus Quinque In Quinque
Ecclesiæ Præcepta**

Tamburini, Tommaso

Dilingæ, 1697

Caput IV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40032

*Non communicans in Paschate,
an sit suspectus de hæresi?*

24. **E**ste suspectum, putat Sanctarellus, quem citat, sequiturque Diana *par. 4. tr. 8. resol. 38.* Non esse censet Penna cum Farinacio *quest. 178. num. 29.* Mihi placet distinctio Bordonii *cap. 21. in trib. num. 50.* non esse suspectum absolute: sed si moneatur ab Episcopo, & tamen non recipiat communionem; tunc sanè contrahere suspicionem hæresis: quia tunc præsumitur, à communi fidelium vita recedere, vel Ecclesiæ præceptum negare, seu parvi facere, vel ejusdem Ecclesiæ potestatem imponendi præcepta denegare: quæ certè ante monitionem præsumere non debemus, cum solum negligentiam palmarem suæ salutis, sicuti in similibus aliis peccatoribus, tunc solum notare debemus, & non aliud.

25. Quod dicimus de Communionem, dic sub eadem distinctione de non suscipiente Sacramentum Pœnitentiæ semel in anno, ut idem Bordonus notat ibidem.

CAPUT IV.

*Ubi communicandum, & à quo
in Paschate?*

1. **N**ullum invenio in Sacris Canonibus præceptum, ut quis Paschalem Communionem peragat in Ecclesia Parochiali: solum enim *in cap. Omnis utriusque sexus*, imponitur, esse Communionem suscipiendam à manibus sui Sacerdotis, hoc est, sui Pasto-

ris. Quare hæc duo, communicare in Parochia, & communicare ex manibus sui Parochi, quamvis soleamus pro eodem accipere; tamen in rigore satis diversa sunt; hoc enim præceptum est, illud non item. Unde fit, ut si communices è manibus tui Pastoris in aliena Ecclesia, satisfacias præcepto: ut contra, si in Ecclesia Parochiali, sed non è manibus tui Parochi, nec ejus delegati, præcepto non satisfacis.

*Quo peccato quis peccet, non
communicando in Parochia?*

2. **I**nquires primò, peccatne mortaliter, qui communicat quidem in Paschate, sed non in Parochia, seu, quod idem esse diximus in hoc tractatu, non à manibus sui Parochi?

Respondeo affirmative; per se loquendo, quia non servat, quod gravissimè jubetur *in d. c. Omnia*.

3. Dixi (per se loquendo) nam puto, eum, qui paratus est suum Parochum recognoscere, & fortè in anno pluries recognovit, communicando in sua Parochia, non irrogare injuriam gravem suo Parocho, si semel, aut iterum, quamvis sine causa, se subtrahat à jurisdictione Parochi, & communicet in aliena parochia; hic enim, habere etiam locum parvitatem materię putandum est.

*An servetur hoc Præceptum ab
omnibus in Cathedrali?*

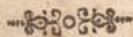
4. **I**nquires secundò. An in Cathedrali possint omnes, qui sunt de Diœcesi, implere præceptum, ibi communicando?

Re-

Respondeo ; posse : quia ibi residet Episcopus, qui est totius Diocesis commune caput, & pastor. Ita Diana par. 11. tract. 7. resol. 28. ubi de Magistro Capellano, qui ordinarius Parochus est in Cathedrali Panormitana. Unde si idem Diana p. 9. tr. 9. resol. 64. contrarium docuerat ; videtur, vel mutasse sententiam, vel significare voluisse, utrumque esse probabile. Ita etiam Bonacina de Evchar. disput. 4. sect. 7. num. 11. punct. 11. in mea editione Venetiis Anno 1639. sentit cum mea sententia. Quare cum Leander tract. 7. disp. 3. quest. 15. affert Bonacinam, contrarium sentientem ; credendum est, in postrema editione eum sententiam mutasse, mecumque sensisse : Editio enim mea, ut apparet in frontispicio operis, dicitur esse novissima.

5. Quidquid igitur dicat Delgadillo cap. 2. de Evch. n. 109. qui dum cum communi concedit, Episcopum (ut etiam ex Guar. de Evch. disp. 27. sect. 2. ejus Vicarium Generalem, ex vi solius Vicariatus Generalis) posse dare licentiam communicandi alibi à propria parochia ; deinde (nescio, an consequenter) dicit, Episcopum pro Cathedrali, in qua ipse Episcopus residet, non dare legitimum consensum, ibi communicandi. Nos ergo probabilius, & magis consequenter pro omnibus suæ Diocesis posse, existimamus.

Ubi communicare debent Peregrini ?

6. **I**nquires tertio. Vagi, Peregrini, & Advenz ubinam satisfacent huic præcepto ?

Respondeo, ubilibet ; nec solum in Cathedrali civitatis, ubi fortè tempore Paschali invenirentur. Ratio est, quia saltem pro his adest tacita sui Parochi, vel Summi Pontificis licentia. Idem dic de quibuscunque legitime impeditis : idemque, si Parochus, vel per negligentiam suam ministerium negligit, vel licentiam, alibi communicandi, per malitiam negat.

7. Dixi (posse) nam invenio apud Gobat de Comm. casu 5. hanc doctrinam : nunquid, ait, tenentur advenz alicubi tunc communicare, si nequeant commodè domum redire ? Respondet ; Auctores, quos legi, solum dicunt, eos posse : nullus autem dicit, debere extra suam Parochiam communicare. Hæc ille, apud quem sit hujus doctrinæ fides. Ego enim illam approbare non audeo ; quia fortasse non rarò eveniret, ut aliquis negotiorum causa per multos annos peregrinus esset, vel advena in locis à sua patria distantibus, & non communicaret : ut interim alias rationes prætermittam.

An quilibet implere possit hoc Præceptum apud Religiosos ?

8. **I**nquires quartò. Si in templis Religiosorum quis tempore Paschali communicet, satisfacitne præcepto, sumendo Evcharistiam à manibus alicujus ex Religiosis ? (Dixi tempore

re

TEVRIN
in
de
E II
30.6.

re Paschali) nam intra annum ex devotione, dicemus cap. 6.

9. Tres sunt hac de re sententia. Prima, quam sequitur cum multis Fagandez apud Leandrum, mox citandum, negat in his Ecclesiis satisfieri præcepto.

10. Secunda concedit limitatè; addit enim apud mendicantes, & eorum privilegia participantes, satisfieri quidem præcepto, ibi in cæteris diebus Paschalibus, sed non ipso die Resurrectionis: quia Pontifex ob quandam solemnitatem exceptit diem illum, & parochis pro satisfactione præcepti illum relinquit: quare si ipso die Resurrectionis velis satisfacere præcepto, debes per hanc secundam sententiam in Parochia, in aliis autem diebus paschalibus posses apud Religiosos. Dixi (pro satisfactione præcepti) siquidem ex devotione non adest hæc exceptio pro eo, qui vel antea satisfecit, vel postea satisfaciet in parochia. In hanc secundam sententiam cum hac limitatione inclinatur Diana *part. 9. tr. 9. disp. 27.*

11. Tertia docet universaliter, etiam mentionem faciens, & includens ipsum diem Dominicum Paschatis, posse satisfieri præcepto apud prædictos Religiosos, quia absolute, & sine restrictione Paschatis id concessere Pontifices. Lege Pellizzarium *in Man. tom. 2. tr. 8. q. 8.* & Leander *tr. 7. disp. 3. q. 19.* id probabile existimantem, licet contrarium dicat, esse probabilius. Lege item Delgadillo *de Evch. c. 1. n. 18.* hanc sententiam absolute amplectentem, nulla mentione facta prædictæ exceptionis diei Resurrectionis.

12. De quadam declaratione Card. contra prædicta, quam aliàs ego putavi, vel non esse universalem, vel non authenticam, lege Dian. *p. 11. tr. 7. q. 8.*

Ex his tribus sententiis, prima est consulenda omnino, reliquas suis defensoribus relinquamus.

13. Subinquires: Prædicti Religiosi possuntne legitime Evcharistiam ministrare in Paschate, ut etiam in articulo mortis, familiaribus, seu famulis suis?

14. Respondeo. Famulos servientes, autoritate Prælati, aut officium conventus, ipsi Monasterio, aut etiam servientes alicui Religioso, non ad hujus libitum assumptos, sed Prælati, utique posse, sic concedentibus multis Pontificum privilegiis, quæ citantur à Rodriquez *in comp. sect. 63. num. 1.* & de Lugo *lib. 4. resp. mor. dub. 33.* Delgadillo *cap. 2. de Evchar. num. 4. 22.* qui ultimus addit ex Portell. idem esse sentiendum de famulis conjugatis, quamvis nocte dormiant extra conventum: hi enim etiam sunt commensales religiosorum, & intra eorum septa moraliter commorari existimantur; nam famuli omnino extra dicta septa, ac domos, die, ac nocte commorantes, quamvis antea fortè in hoc privilegio comprehenderentur, hodie excluduntur à Trid. *sess. 24. cap. 11.*

15. Nobis ex Societ. privilegium hoc, quo diximus, hodie alios mendicantes frui, Pater noster Generalis sic restringit *in compendio privilegiorum v. familiares 9. 2.* Hæc facultas conceditur Superioribus, & quibus ipsi eorum miserint.

An oporteat in interdicto locali generali communicare in Paschate?

vinorum officiorum dumtaxat externum; idè dixi utrumque esse probabile.

16. Inquires quid? Quid sentient dum de eo, qui est in loco Interdicti Generalis localis? Respondet antequam huic quæ sit satisfactam, præmittenda est concessio Bonifacii VIII. & Martini V. quia mitigatur rigor talis Interdicti, per quod inter alia prohibetur sumptio Eucharistiae, excepto à moribundis; mitigatur, inquam, ita ut in diebus festis Resurrectionis, Pentecostes, Natalis Domini, Assumptionis Beatæ Virginis, festoque Corporis Christi cum tota ejus octava celebrentur divina officia, etiam publicè, ac si tale Interdictum non esset sub ea lege; ut qui causam Interdicto dederunt, non appropinquent ad Altare: nomine autem festi Resurrectionis, & Pentecostes probabiliter intelliguntur etiam duo dies sequentes, & nomine Natalis Domini tres sequentes dies; pertinent enim hi ad eandem solemnitatem.

18. Respondeo, nunc ad questionem præpositam: esse probabile, Fideles illos, interdicti tempore, non obligari in Paschate communicare: quia probabile est, tunc non esse concessam communionem: & item probabile esse obligari: quia probabile est, ablatam fuisse pro illis diebus Paschatis prohibitionem. Sequere igitur, quod mavis: hoc posterius approbat Leander cum alijs *tr. 7. q. 3. tr. 13.* Illud prius *Sylvest. Sorru*, alijsque ab eodem citatis.

CAPUT V.

Quando, & quoties communicandum ex devotione?

I. Quamvis ex præcepto Ecclesie semel in Paschate sit communicandum, ut modò vidimus; tamen ex devotione, licet sæpius, & aliquando quolibet die, ut infra explicabimus. Etgone etiam in die Parasceves, hoc est, die Veneris sancto? Dico etiam tunc; nam licet eo die non celebretur, non tamen prohibetur sacra communio ex antea præconsecratis. Quod si Barboza de Parochis *num. 16.* testatur à sacra Congreg. anno 1612. declaratum fuisse, non licere, nisi infirmis; & certè communis praxis ita apud nos servet; id tamen, ajo, esse ex quadam congruentia ob luctum memoriæ mortis Christi Domini: de illa autem Congregationis declaratione non consta-

17. Hac concessione supposita, quaeritur de tract. de interdict. An illis, qui interdicto locali causam, non dederunt, concedatur in diebus prædictis communicatio? Mihi videtur concedi, & non concedi, esse probabile: quia verba Bonifacii hæc sunt, *Interdicto qui non dederunt causam, admittantur ad participationem divinorum.* Quoniam igitur illud (*participatio divinorum*) significare potest, ijs concedi communionem: & significare potest, solum concedi commercium di-

Tambur. de Præcept. Eccles.

Ecce